भूषति खति + आ + अल + कर्तार अच्।

खत्यानः, पं, (खति खत्याश्येन खा चतुर्हिन् अनित

"मरीचिमवाङ्गरसौ एलस्यं एलहं कतुं। प्रचेतसं विश्वछ्च स्टग्गं नारदमेव च"॥) खिनजातः, पुं, (खनेजात उत्पन्नः पञ्चभीतत्पुरुषः।)

चन्द्रः । दिजन्मा । यथा,— "ग्रन्तिजातस्य या मूर्तिः ग्रश्चिनः सञ्जनस्य च।

"स्रिज्ञातस्य या मृतिः प्रशिनः सक्जनस्य च क्ष सा चैवाचिजातस्य तमसो दुर्जनस्य च"॥ इति चिविज्ञमभट्टः॥

खिद्गाजः, एं, (खर्जेः दृक्चकुः षष्ठीतत्पृक्षः तस्या जातः खित दृक् + जन् + ड उपपदसमासः।) चन्द्रः। इति हैमजन्तः॥

खिनेचनः, (पुं,) चन्द्रः। इति नटाधरः॥

खिनेत्रप्रस्तः, पुं, (खितनेत्रात् प्रस्तः पश्वभी-तत्पुरुषः) चन्तः। इति हत्तायुधः॥

अभिनेत्रभः, पं, (अभिनेत्रात् भवति यः अनिनेत्र +
भू + कर्त्तरि किंग्) चन्द्रः। इति निकार्खप्रेषः॥
अनिभारदाजिका, स्ती, अनिश्व भरदाजश्व दन्दः
तयोः स्तीप्रंत्रयोक्षीयुगात् जाता अति भरदाज + "दन्दादुन् वैरमैयनयोरिति" वुन् तस्य
अकः स्तियां टाप्) अनिभारदाजी विवाहः।
इति ग्रब्दरहावली॥

चय, य, (चर्ष + ड एषोदरादिलात् रख लोपः।)
मङ्गलं। चनन्तरं। चारमः। प्रश्नः। कार्त्वंगः।
इत्यमरः॥ चधिकारः। संभ्रयः। विकल्पः। समुचयः। इति मेदिनी॥ (अय तस्य विवाहकौतकं
लाततं विक्षत एव पार्थिवः॥ इति रघवंभे॥)
चयिकं (अर्थं पूर्व्वाक्तं वाक्यं कवते खीकरोति चर्षं +
कु + डिम् एषोदरादिलात् वस्य लेगाः। चर्यो
ऽभिधेयरैवन्तुप्रयोजननिष्टत्तिषु इत्यमरः।) य,
खीकारः। इति ग्रब्दरलावनी॥

खयर्ब [न्] क्ली, (खय लेकिसक्तलाय खर्बाते प्रस्तृ यते यत् खय + खर्ब + कर्मीया खिनप् ग्रकान्धा-दिलात् पररूपं। सङ्गलानन्तरारस्भपत्रकार्थे-ख्रेषा खय इत्यमरः) वेदविग्रेषः। इति मेदिनी॥ तत्तु चतुर्थवेदः नवग्राखायुक्तः। खस्य विवर्गां वेदग्रब्दे दृष्ट्यं॥

अधर्बनाः, पुं, (अधर्बे विद्यतेऽस्य न प्रत्ययः।) प्रिवः। इति चिकारङ्गेषः॥

अथर्किशः, पं, (अथर्किवेदं नयति ज्ञानिवषयं प्राप-यति ज्ययर्केन् + नी + कर्त्तरि क्षिप्। एषोदरा-दिलात् ऋषः) अथर्कवेदच्छाद्यस्यः। प्रराहितः। इति नेदिनी॥

चयर्जा [न्] एं, (चय जे तिमङ्गलाय खर्जित वेदिन भेषे प्रस्तौति चय + खर्जि + चिनिष् प्रकम्बादि-त्वात् परक्षं) ब्राह्मग्रः। इति मेदिनी ॥ (क्रतपद-पंत्तिरचर्वभेव वेदः॥ इति भारविः)॥

षातारयवेषाव पर्ना स्ता नारावना षयो, य, (खर्ष + डो पृषीदरादिलात् रखोपः) मङ्गलं। खाननायं। समुचयः। प्रञ्नः। खारमाः। कारस्रो। खधिकारः। संप्रयः। विकल्पः। इति नेदिनी॥

(''स्त्रिये रत्नान्यथा विद्या धर्माः ग्रीचं सुभाषितं। विविधानि च शिल्पानि समादेयानि सर्वेतः'' ॥ इति मनुः॥) ऋद

खद इ बन्धे। (आदि परस्तेपदी सेट् इदित्) इति कविकल्पद्रुमः॥ इ चन्धते। इति दुर्गादासः॥

खद न खी भच्यो (खनिट् परसोपदी खदादि।)

इति कविक स्पष्टमः॥ न खति। खी खता।

गणकातमनित्यमिति न्यायात् प्रपःस्थितौ खदतीत्यपीति वरकचिः। इति दुर्गादासः॥

खदः [स्] ति, (न दस्यते खड्ग इदन्तया खड्ग लिखत्-चिप्यते यच न + दस् + बाड्ज ल्यात् क्षिप् चि-लिङ्गलखा।) रतत्। प्रदोवति। रह इति भाषा। परं। परोच्चभूतं। इति मेदिनी। सेइ इति भाषा।

खदत्तं, त्रि, (न दत्तम् उत्स्रष्टं निज्समासः नजत्र स्वप्राग्रस्ये यथा कारिकायां।

"तत् सादश्यमभावश्च तदन्यतं तदन्यता।

श्वप्राश्चर्यं विरोधश्च नज्याः षट् प्रकोिर्निताः" ॥

इति।) खन्यायेन दत्तं। यथा। यत् पुनरन्यायेन दत्तं तददत्तं। योङ्श्प्पकारमपि प्रत्याङ्गे
श्वमेव इत्यर्थादुतां भवति। नारदेन च। दत्तं

सप्तिवधं प्रोत्तमदत्तं षोङ्श्रात्मकमिति प्रतिपाद्य
दत्तादत्तयोः खरूपं विद्यतं।

"बदत्तन्त भयक्रीधशीकवेगरूजान्वितः। तथोलोचपरीचासव्यवासच्छवयागतः॥ बालमू ढ़ाखतन्त्रात्तमत्तीन्मत्तापवर्जितं। कत्ती भुमेदं कर्मीत प्रतिलाभेक्या च यत्॥ चपाचे पाचमित्रको कार्यं वा धमीसंहिते। यहत्तं खादविज्ञागाददत्तमिति तत् स्रतमिति॥ क्ययमर्थः। भयेन वन्दिया हादिश्यो दत्तं। क्रोधेन प्रसादिवैर निर्यातनायान्यसौ दत्तं। प्रस्रवियागा-दिनिमित्तश्रीकाविष्टेन दत्तं। उलोचेन कार्य-प्रतिबन्धनिरासार्थमधिकतेभ्यो दत्तं। परिचासे-नापहासेन दत्तं। एकः खद्रव्यमन्यसे ददावान्थी-ऽपि तसी ददातीति दानयत्यासः। इतयागतः श्तदानमभिसन्धाय सच्छिमिति परिमाख ददाति । बालेनापाप्तघोड्यवर्षेण । मुद्रेन लेक-वेदानभिच्चेन। अखतन्त्रेया पुत्तदासादिना। आर्त्तेन शोगाभिभूतेन मत्त्रेन मदनीयप्रमत्तेन। उन्मत्तेन वातिकायुन्मादयन्तेन। अपवर्जितं दत्तं। तथायं मदीयभिदं कमी करिष्यतीति प्रतिलाभे-च्छ्या दत्तं। चाचनुर्वेदाय चतुर्वेदोऽइमित्युक्तवते दत्तं। यज्ञं करिष्यामीति धनं लब्धा द्यूतादी विनिरुष्टानाय दत्तमित्येवं घोड्णप्रकारमपि दत्त-मदत्तमियुचते। प्रवाहरणीयलात्। खार्त-दत्तस्यादत्तत्वं धमीकार्यायां व्यतिरिक्तविषयं।

"सुख्येनात्तेन ना दत्तं श्रावितं धर्मेनकारणात्। खदत्ता तु स्रते दाप्यक्तत्सुतो नाच संग्रयः॥ इति कात्यायनसमरणात्। यः पुनः घोड़ग्र-प्रकारमप्यदत्तं स्टङ्काति यखादेयं प्रयक्कति। तयोर्देखो नारदेनेताः।

"यङ्कात्यदत्तं यो नोभात् यखादेयं प्रयक्ति। खदेयदायको दराह्यात्त्रथा दत्तप्रतीक्क्तः"॥ इति मितात्त्रदा॥ कन्यकानां त्वदत्तानां। इति कात्वायनः॥

लालिता इतिभाषा) रक्षचित्रकरुदाः । इति
राजनिर्धग्रः ॥
खायामा, स्तो, (खतिम्रयेन खामा) खतिम्रयामा ।
खायन्तस्पृहा । खसम्भावनीयवाञ्कर । यथा,—
"खायामाभिरुपागताध्वगगणान् धन्वावनौ तापितान्नोयन्तर्पयितुं द्यमोऽस्मि मम तद्खमेनो

दृयते"। इत्युद्भटः॥

श्वत्याचारी [न्] चि, अतिपूर्व्वाडपूर्वेच्छ्यातेः।

कर्त्तरि त्यिन्प्रत्ययनिष्यद्गः। अतिप्रयाचारकर्ताः।

बङ्गाणी। अपरिसितमोजी॥

ख्याहितं, की, (खळन्तमाधीयते तिव्ववर्षाय चित्तं निधीयते ऽच खति खा + धा + क्रोऽधि-कर्यो द्रव्यातिप्रव्यवसानार्थेभ्यः इति स्त्रेग क्र खिवर्षो) महाभीतिः। खतिश्रयभयं। जीवा-नपेच्चि कक्षा। जीवनाशारहितसाहसक्षेत्र। इत्य-मरः॥ (खळाहितं किमपि राच्यसक्षेत्र कुळात्। इति रामायग्रां।)

खायुक्तिः, स्त्री, (खितप्रयेन उक्तिः कथनम् खित + वच् + भावे क्तिन्) खारोपितकथनं। खित-प्रयोक्तिः। खसम्भवोक्तिः। खलङ्कारिविषेषः। यथा। "खायुक्तिरङ्गतातव्यप्रौर्योदार्यादिवर्णनं। लिय दातरि राजेन्द्र याचकाः कल्पप्राखिनः"॥ इति चन्द्रालेकः॥

खयुइः, पुं. (खितिष्रयेन जहते रवजनितक्षया-वर्स्यकार्छं यथा तथा प्रव्दायते यः खित + जह + कर्त्तर खच्। खितप्रयितः उ. इस्तर्कः प्रादीति समासः, खितिवर्षः) कालकार्छः। दायू इपची। इति मेदिनी॥ खितप्रयितिकः॥ (ख्रयू इप नीखिकायां स्त्री कलकार्छखंगे प्रमान्॥ इति-मेदिनी॥)

चायुचा, स्त्री, (चिति प्रियतः ऊत्तः प्रयोत्नेषेया तर्को यस्याः सा स्त्रियां टाप्) नीलिका। प्रेपालिका। इति मेदिनी॥

खन, य, रतर् + सप्तम्ये नल् रतद्ग्रन्दस्य चणा-देणः) रतस्मिन्। रखाने इति भाषा। रतन्कन्दस्य सप्तपास्त्रादेशे रूपोऽयं॥ (चिप सिन्निहिनोऽन कुलपितः॥ इति शाकुन्तने॥)

खनभवान्, [त], नि,(सतर्+ खन्तेभोऽपीति प्रथमार्थे चल् खन खयं भव न् मर्भधारयः।) पूज्यः। स्राच्यः। मोन्यः। नाटकेऽख प्रचुरप्रयोगः। इति हेमचन्द्रः॥ (नूनमनभवतः प्रराक्ततिं सर्वेष्यायमनुयाति सायकः॥ इति भारविः॥)

खिनः, पं. (चित्त स्म एकागडू वेगैव सर्व्य नेव गङ्गा-जलं पीतवान् चर् + कर्त्तरि द्वन् दस्य तः। "मरीचिर यङ्गिरसौ प्रलस्यः पुलद्धः कतुः। द्रह्मगोः मानसाः पुत्राः विश्व स्विति सप्त ते"॥ इति) सप्तर्धिमध्ये ऋषिविश्रेषः। स च ब्रह्मग्रा-खन्नो जातः। तस्य भार्या कर्रममुनिकन्या खनस्या। पुत्राः दत्तः १ दुर्व्यासाः २ चन्द्रस्य २। इति श्रीमागवतं॥ (यथा मनुः,—